A BIZOTTSÁG (EU) 2019/2213 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2019. december 20.)

az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján létrehozott elektronikus adatbázis működésére vonatkozó gyakorlati és operatív szabályoknak az említett rendeleten alapuló bizonyos kommunikáció tekintetében történő megállapításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 35. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2017/2394 rendelet rendelkezéseket állapít meg a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok végrehajtásáért felelős, illetékes tagállami hatóságként kijelölt hatóságok közötti együttműködésre vonatkozóan. Az említett rendelettel megállapított előírások köre kiterjed egy kölcsönös segítségnyújtási mechanizmust létrehozó rendelkezésre, az összehangolt fellépésekre vonatkozó rendelkezésre, valamint az említett jogszabályok esetleges megsértése esetén kiadandó riasztásokra vonatkozó rendelkezésre. A tagállamok és a Bizottság arra is jogosultak, hogy más szervezeteket ruházzanak fel a riasztások kiadására való jogosultsággal (az erre az esetre való hivatkozásokban a továbbiakban: külső riasztások).

(2) Az (EU) 2017/2394 rendelet 35. cikke előírja a Bizottság számára, hogy hozzon létre és működtessen egy elektronikus adatbázist az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság közötti, az említett rendelet szerinti összes kommunikáció érdekében. Az adatbázisnak az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság számára közvetlenül hozzáférhetőnek kell lennie. Az említett rendelet 35. cikke előírja továbbá, hogy a külső riasztásokat kiadó szervezetek által szolgáltatott információkat ugyanebben az adatbázisban kell tárolni és kezelni, ezek a szervezetek azonban nem férhetnek hozzá az adatbázishoz. Ezenfelül, ha az említett rendelet 23. cikkének (3) bekezdése alapján felkérik az Európai Bankhatóságot, hogy megfigyelőként járjon el, e korlátozott célból hozzá kell férnie az elektronikus adatbázishoz, hogy betekinthessen a releváns kommunikációba.

(3) Az 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) létrehozott többnyelvű belső piaci információs rendszer hatékony eszköz lehet az (EU) 2017/2394 rendelet 11–23. cikkében (kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus és összehangolt fellépések), valamint 26., 27. és 28. cikkében (riasztások, külső riasztások és a jogsértések felderítése szempontjából lényeges, egyéb információk cseréje) foglalt igazgatási együttműködési rendelkezések végrehajtásához. Ennek megfelelően elfogadásra került az (EU) 2019/2212 bizottsági végrehajtási határozat ([3]), amely szerint ezen igazgatási együttműködési rendelkezések az 1024/2012/EU rendelet 4. cikke szerinti kísérleti projekt tárgyát képezik. Ezért helyénvaló úgy rendelkezni, hogy a belső piaci információs rendszert kell használni az e rendelkezések alapján folytatott kommunikációra szolgáló elektronikus adatbázis biztosítására.

([1]) HL L 345., 2017.12.27., 1. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1024/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

([3]) A Bizottság (EU) 2019/2212 végrehajtási határozata (2019.december 20.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló (EU) 2017/2394 rendeletben meghatározott igazgatási együttműködési rendelkezéseknek a belső piaci információs rendszer igénybevételével történő végrehajtására irányuló kísérleti projektről (lásd e Hivatalos Lap 159 oldalát).

(4) A belső piaci információs rendszer nem használható az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság közötti, az (EU) 2017/2394 rendelet szerinti semmilyen más kommunikációra (például nem szabad felhasználni a rendelet 29. cikke szerinti összehangolt ellenőrzésekre vonatkozó kommunikációra), mivel minden más kommunikáció hatékonyabban megvalósítható más műszaki eszközök használatával.

(5) Az adminisztratív terhek csökkentése és a szükségtelen átfedések elkerülése érdekében az illetékes tagállami hatóságok, az összekötő hivatalok és a külső riasztásokat kiadó szervezetek belső piaci információs rendszerben történő nyilvántartásba vételének olyan kommunikációnak kell lennie, amely révén az érintett tagállam eljuttatja a Bizottsághoz azokat az információkat, amelyeket az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján köteles közölni. Ez nem érinti a tagállamok azon kötelezettségét, hogy közöljék a Bizottsággal a kijelölt szervezetek megnevezését és elérhetőségét, valamint ezen információk későbbi változásait.

(6) Az (EU) 2017/2394 rendelet 34. cikke lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy a saját tagállamukban beszerzett hasonló dokumentumokkal azonos módon bizonyítékként használjanak fel bármely, az említett rendelet alapján számukra szolgáltatott információt, dokumentumot, megállapítást, nyilatkozatot, hitelesített másolatot vagy vizsgálati információt. E célból az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy automatikusan kivonatolják az elektronikus adatbázisból az őket érintő kommunikáció digitálisan hitelesített összefoglalóját.

(7) Az (EU) 2017/2394 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseket meg kell küldeni az adott tagállam összekötő hivatalának, és ezt követően az összekötő hivatal felel a kérelem adott tagállamon belüli illetékes hatósághoz való továbbításáért. Az említett rendelet 26., 27. és 28. cikke alapján küldött riasztások és egyéb információk tekintetében nem léteznek ilyen koordinációs szabályok. Ezért annak biztosítása érdekében, hogy az említett cikkek alapján küldött riasztásokat és egyéb információkat a tagállamon belül kizárólag a szóban forgó jogsértés által érintett vagy esetlegesen érintett illetékes hatóságok számára bocsássák rendelkezésre, a tagállamoknak összekötő hivatalukat vagy legalább egy illetékes hatóságukat meg kell bízniuk azzal a feladattal, hogy átvegyék az említett cikkek alapján küldött, beérkező kommunikációt, és továbbítsák azt az adott tagállamon belül a megfelelő illetékes hatóságokhoz. Az (EU) 2017/2394 rendelet 15–23. cikke alapján küldött, beérkező kommunikáció esetében nem szükséges ellátni ezt a feldatatot, mivel az összehangolt fellépések mindenképpen csak az említett rendelet 26. cikke szerint kiadott riasztások alapján kezdeményezhetők.

(8) Az (EU) 2017/2394 rendelet 33. cikke szabályokat állapít az említett rendelet alkalmazása során szolgáltatott információk felhasználására és közlésére, valamint a szakmai és üzleti titoktartásra vonatkozóan. Az elektronikus adatbázisnak olyan funkciót kell magában foglalnia, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok, a külső riasztást kiadó szervezetek és a Bizottság számára annak jelzését, hogy az említett cikk (3) bekezdése alapján – további konzultáció szükségessége nélkül – közölhetők-e az általuk szolgáltatott információk.

(9) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2017/2394 rendelet 38. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Elektronikus adatbázis

(1) Az (EU) 2017/2394 rendelet 35. cikke értelmében létrehozandó és működtetendő elektronikus adatbázis (a továbbiakban: az elektronikus adatbázis) az említett rendelet 11–23., 26., 27. és 28. cikke szerinti kommunikáció tekintetében a belső piaci információs rendszer igénybevételével, az (EU) 2019/2212 végrehajtási határozattal összhangban kerül megvalósításra.

(2) Az illetékes tagállami hatóságok, az összekötő hivatalok és az (EU) 2017/2394 rendelet 27. cikkének (1) bekezdése értelmében a külső riasztásokat kiadó szervezetek belső piaci információs rendszerben történő nyilvántartásba vétele, és e nyilvántartások naprakésszé tétele olyan kommunikáció, amely révén az érintett tagállam közli a Bizottsággal az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett, ezen hatóságokra, összekötő hivatalokra és szervezetekre vonatkozó információkat.

(3) Az elektronikus adatbázis magában foglalja az ahhoz szükséges funkciót, hogy az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság (EU) 2017/2394 rendelet 34. cikke alkalmazásában megkaphassák az e cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, őket érintő közlések digitálisan hitelesített összefoglalóját.

2. cikk

A 26., 27. és 28. cikk alapján küldött, beérkező kommunikáció összehangolása

Minden tagállam megbízza az összekötő hivatalát vagy egy vagy több illetékes hatóságát azzal a feladattal, hogy átvegye az (EU) 2017/2394 rendelet 26., 27. és 28. cikke alapján küldött, beérkező kommunikációt, majd haladéktalanul továbbítsa azt az érintett tagállamon belül a szóban forgó jogsértés által érintett vagy esetlegesen érintett illetékes hatóságokhoz.

3. cikk

Közlés

Az elektronikus adatbázis magában foglalja az ahhoz szükséges funkciót, hogy az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok, a Bizottság és az (EU) 2017/2394 rendelet 27. cikkének (1) vagy (2) bekezdése értelmében külső riasztásokat kiadó szervezetek jelezhessék, hogy az elektronikus adatbázison keresztül általuk szolgáltatott információk az említett rendelet 33. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjában megengedett célokból közölhetők-e anélkül, hogy az említett cikk alapján további konzultációt kellene folytatni velük.

4. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2020. január 17-től kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 2019. december 20-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN